

Georgescu és a román mélyállam

2025 február 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

MAGYAR ÖNRENDELKEZÉS – A bukaresti vezetés megpróbálhat egyensúlyozni Washington és Brüsszel között.

A román nemzeti ébredés a magyarság ellenében zajlott le, sajátos módon úgy, hogy ehhez a magyarok nemcsak közvetetten, hanem közvetlenül is hozzájárultak, az erdélyi román oktatás és vallásgyakorlás támogatásával. Nem

véletlen, hogy a magyarellenesség a román közélet szerves része mindmáig, ami nemcsak a történelmi meghatározottságnak köszönhet?, hanem az elit cinikus manipulációinak is.

Látni kell ugyanakkor azt is, hogy a román politikai elit meghatározó részének nacionalizmusa megmarad a szimbolikus síkon: minél szélesebb trikolór viselését kell kötelez? jelleggel el?írni a polgármestereknek, hadd érezze magát megalázva minden magyar elöljáró, aki színmagyar településnek a vezet?je, kötelez?vé kell tenni, hogy minden városban legyen a semmit el nem dönt? dátumról, 1918. december elsejér?l elnevezett utca, hadat kell viselni a magyar szimbólumok, legf?képp a magyar és a székely zászló ellen, a piros-sárga-kéket meg ki kell t?zni mindenhová, ahová csak lehet, különös tekintettel az oktatási intézményekre, hadd érezze magát kényelmetlenül minden Stockholm-szindrómában még nem szenved? magyar diák, aki belép reggel az iskolába.

És persze

konszenzus van a többsíkú tudatos magyarellenes politika kérdéseiben, legyen szó az önálló állami magyar egyetem létrehozásának megakadályozásáról vagy az igazságszolgáltatás represszív, etnodiszkriminatív eszközként való használatáról. Viszont ha megnézzük a politika tartalmát, a román vezet? réteg viszonyulását a globalizálódáshoz, láthatjuk, hogy a román nacionalizmus kong az üresség?l, az elit képtelen a tudatos nemzetépítésre, a kisközösségek er?sítésére, kiszolgálja teljes mértékben a globalista akaratot.

Leginkább önmagával van elfoglalva, politikájának vektorát Brüsszel és a „birodalmi Amerika” határozza meg, ahogy a lényeglátó elemz?k nevezik a háttérhatalom bábjaként m?köd? demokrata párti vezetést, illetve gazdasági és kulturális csatolt részeit.

C?lin Georgescuval megjelent a román közéletben egy olyan figura, aki – meg?rizve a szimbolikus politizálás eszközeit, s?t komolyan gondolva a pánromán eszméket – mindezzel szembemegy. Nyíltan kimondja, hogy nem kell mindenben kiszolgálni a NATO-t és az Európai Uniót, hogy szembe kell szegülni a hagyományos értékeket felszámolni törekv? kozmopolita-nihilista propagandával s az LMBTQXYZ-?rülettel.

Teszi ezt olyan sallangmentes, mesterkéltség nélküli hangnemben, amire tömegek rezonálnak.

Georgescunak azt róják fel leggyakrabban, hogy elismeréssel emlegette a Vasgárdát és Antonescu marsallt, továbbá, hogy hazafinak nevezte Putyint. Viszont a történelmi kérdések nem foglalkoztatják különösebben a román választókat, hiba lenne azt hinni, hogy a jelölt követ?i mind Vasgárda-szimpatizánsok lennének. ?ket az érdekli, hogy a mai kor kihívásaira milyen válaszokat adnak az elnökjelöltek. Georgescunak a „víz–élelem–energia” hármasára épített programja – kiegészítve az egész posztkommunista elit kritikájával, a keresztény és nemzeti értékek központba állításával – nem véletlenül népszer?. A felmerül? kérdésekre adott válaszai egyszer?ek, tetszet?sek, közérthet?ek és egybeesnek a választók jelent?s részének értékelveivel.

Felmerül gyakran vele szemben az a vád is, hogy összeesküvés-hív?. Ezzel végképp nem lehet értelmes ember el?tt bárkit is hiteltelen?teni. Részben mert elképeszt? naivitás kell ahhoz, hogy elhiggyük, a világot a politikai színpadon mindenki számára látható események, kormányhatározatok és parlamenti döntések irányítják els?sorban, és nem háttérbeli egyezségek. Másrészt ami tegnap összeesküvés-elmélet volt, ma valóság, holnap pedig már történelem.

A korábbi washingtoni vezetés és a brüsszeliták nótáját fújó román elit válaszát a Georgescu-jelenségre megismerhettük már tavaly: egyszer?en eltörölték nevetséges okokra, „orosz beavatkozásra” hivatkozva – az alkotmánybíróság segítségével – az elnökválasztás els? fordulójának eredményét, amivel egyébként csak növelték a politikus népszer?ségét.

Láttunk már ilyet, a választópolgárt irritálja, ha semmibe veszik.

Tény, hogy Diana ?o?oac?t is hasonló indokokkal zárták ki a versenyb?l a tavalyi megméretés el?tt, arra hivatkozva, hogy antiszemita, nyugatellenes és oroszbarát kijelentései fenyegetést jelentenek a demokráciára, s ett?l nem ugrott egekbe a népszer?sége. De egyrészt az a startpisztoly eldördülése el?tt történt, másrészt viszont ez a n? egy olyan jelenség, hogy ?t hallgatva még a román nacionalizmust érthet? okokból nem szívlel?, nemzetben gondolkodó magyar ember is inkább érez szekunder szégyent, mint kárörömöt afelett, hogy micsoda figurái vannak annak a nációnak, mely Erdélyt b? száz éve megkaparintotta és azóta is nyomorgatja.

Megvan annak a pikantériája, hogy

a minap leköszönt elnök, a virtigli globalista Klaus Johannis utolsó döntéseinek egyike volt, hogy kitüntette az alkotmánybíróság elnökét és a testület két tagját a Románia Csillaga érdemrend lovagi fokozatának odaítélésével,

„az alkotmánybíráskodás terén tanúsított hozzáértésük és szakmaiságuk, az alaptörvény és az alkotmányos értékek fennhatóságának szavatolása, valamint a román állam demokratikus pályán tartásának érdekében végzett tevékenységük elismeréseként”.

Az indoklás akár igaz is lehet, a korábban az RMDSZ parlamenti képvisel?jeként tevékenyked? Varga Attila esetében különösen, akinek szakmai hozzáértése a szervezeten belüli ellenfelek tiszteletét is kivívta – mégis valahogy az a pillanat jut az ember eszébe, amikor Demszky Gábor tüntette ki Gergényi Pétert a 2006-os rend?rterrort követ?en. Az alkotmánybíróság végezte el a mocskos munkát, s bizony megeshet, hogy további feladat is vár rá, amennyiben úgy döntenek a kulisszák mögötti politikai boszorkánykonyhában, hogy nem engedik indulni Georgescut a megismételt elnökválasztáson. Ezzel a machiavellista forgatókönyvvel kapcsolatban még az erdélyi magyar közélet szerepl?inek is megoszlik a véleménye.

Pataky István, a Maszol.ro portál f?szerkeszt?-helyettese például úgy nyilatkozott, hogy az alkotmánybíróság tekintélye a demokrácia szemszögéb?l már úgyis csorbult, nem etikus, de hasznos, ha nem engedik indulni a közvélemény-kutatások esélyesét a májusi elnökválasztáson. Kelemen Hunor, az RMDSZ elnöke viszont úgy véli, hogy „Georgescut szavazópecséttel a kézben kell legy?zni, nem más eszközökkel”.

Hogy milyen indokkal tennék, mikor az orosz beavatkozás azóta sem nyert bizonyítást, s?t amint azt megtudhattuk Vlagyimir Lipajev bukaresti orosz nagykövett?l, a román diplomácia még magyarázatot sem kért az orosz félt?l az ügyben? Mit számít? Ürügy lehet például az, hogy Georgescu nulla kampányköltséget vallott be, miközben kampánya dokumentálhatóan igen komoly összegekbe került.

Lipajev szerint az orosz–román viszonyt nem az elnök személye fogja eldönteni, hanem az, amit „Brüsszel és Washington diktál”. Lehet, hogy egyel?re orosz perspektívából így néz ki a helyzet, de Bukarestb?l nézve nem: Washington Trump beiktatása óta egészen más politikát diktál, mint Brüsszel.

Nagy kérdés, hogy ezúttal hova áll Románia? Könny? lenne azt feltételezni, hogy Georgescu sorsa pedig azon múlik, hogy a román mélyállam e kérdésben miként dönt. De egy átálláshoz nem kell feltétlenül új ember, azt le tudja vezényelni a jelenlegi politikai garnitúra is.

Jósolni mindig kockázatos, de a legvalószín?bb forgatókönyvnek az látszik, hogy megakadályozzák Georgescu indulását, amib?l lesz némi felzúdulás, ami id?vel elcsendesedik, az elnöki posztot betölti a mainstream valamelyik politikusa, a román vezetés pedig megpróbál egyensúlyozni Washington és Brüsszel között, anélkül, hogy odaálljon bármelyik fél mellé.

Borbély Zsolt Attila - www.magyarnemzet.hu

Ajánló